

Trận này, hơn 50 năm, vào đầu năm 1954, Việt Nam đã thua s服 đùng trên bù vùc thùm cùa mùt sù phả sùn toàn dùn.

Thùt vùy, tin Điện Biên Phủ thùt thù khòng nhùng gày nèn mùt khòng khí bi quan tùt cùng tùi Việt Nam, mà còn kéo theo mùt cùn lùc chính trù khiùp hùi tùi nghù trùng Ba Lè, khiùn chính phù Laniel bù sùp đù. Mandes France dùng cùng hùi tùn mùt lùn làm thù tùng vù i hùa hùn sù giùi quyùt cuùc chiùn tranh Đông Dương trong vòng 30 ngày, nghĩa là phùi chùm dùt chiùn tranh bùng mùi giá. Còn Hoa Kù, dù trùng cùng đó, đùng cùng Pháp khòn khoùn yèu cùu can thiùp, Tùng Thùng Eisenhower do đù, khòng dàm quyùt đùnh, sù mùt uy tùn vù viùn tùng vò cùng mù mùt cù vù quún sù lùn chính trù tùi Việt Nam.

Trận tình thù hùu nhù tuyùt vùng đù, Ông Diệm dùng chùp nhùn mùi thù thách đù vù nùng chùp chánh. Không mùt quan sát viên quùc tù nào vào thùi đó, dù lùc quan nhùt đù nùa, dàm tin rùng chính phù Diệm cò thù tùn tùi hùn 6 thùng. Nhùng nhù mùt phùp mùu, Ông Diệm dùng qua mùi khò khǎn nghiùt ngā, cùng nhùng àm mùu thàm đùc đang vày hàm, muùn nhùn chùm chùn chính phù cùa Ông tù trong trùng nùng.

Thùt vùy, nhù mùt yù chí quùt cùng, mùt nèng lùc vò song, tài lanh đùo sáng suùt, cùng mùt cuùc sùng dùo đùc cùnhùn trong sáng, thành thiùn vù mùt thànch tùch chùng Pháp vù chùng Cùng khòng tù vùt ... dùng cùng hùi tùn mùt cùnhùn đùc chí dùng mànphi thùng cùa toùn dàn trong còng cuùc đùu tranh giùi phóng đùt nùng cùnhùn đùc lùp vù tù do cho tù quùc. Chù trong mùt thùi gian ngùn, Thủ Tùng Ngô Đình Diệm dùng thùc hiùn đùc nhùng thànch tùu đùng kù nhù sau:

Biùn mùt quún đùi lù thuùc ngoùi bang vù tùng nhùu quùn đùi trong mùt quún đùi, thànch mùt quún đùi quùc gia đùc lùp vù thùng nhùt, cù tù chùc qui cù, cù kù luùt, cù tùnh thùn chiùn đùu bùo vù tù quùc.

Biùn tùnh tùng nhùu quùc gia trong mùt quùc gia, do nùn giáo phái hung cù mùi nhòm mùt phùng thànch mùt quùc gia thùng nhùt, vù i mùt cù chù chính quyùn trung ương vùng mùn, đù uy lùc đù huy đùng mùi tiùm nèng quùc gia vào còng cuùc phùt triùn kinh tù, canh tùn xà hùi vù kiùn tù o mùt đùt nùng cùnhùn bù trong én đùnh vù thanh bình.

Thay đổi một cách chính trực mà không một đòn đánh chính phủ dân chủ tiến bộ, vẫn một bước hiến pháp, phù hợp với trào lưu chính trị thời giới, và a đòn bù o đòn c nhỗng quyền tđ do cđ bđn cđa mđi công dân, nhđng cũng vđa đđ mđnh đđ duy trì uy quyền quđc gia, nhđm đđi phó vđi cuđc chiđn tranh du kích, phá hođi và khuynh đđo do Cộng sản Bđc Việt chđ xđng. Đóng thđi, tđo cđ hđi đđ huy đđng mđi nđng lđc đđ tái thiđt đđt nđđc và xây đđng kinh tđ thoát khđi tình trđng nghèo đói và lđc hđu cđa mđt quđc gia bđô đđc hđi mđi thu hđi đđc lđp.

Nhđng trong tđt cđ thành quđ kđ trên, Tđng Thđng Ngô Đinh Diđm đđ coi trđng và rđt tđhào vđ viđc ban hành Hiến Pháp 26.10.1956, vì theo Tđng Thđng, các quđc gia láng giđng Á Châu, đđ mđt ít nhđt mđt vài ba năm mđi có thđ kiđn toàn cđ chđ cđn bđn cđa nđn dân chđ cđa hđ, còn chđ đđ Việt Nam Cộng Hòa chđ cđn mđt năm đđ ban hành đđđc mđt bđn Hiến Pháp dân chđ và tiđn bđ, đđng thđi đáp đđng đđđc nhu cđu cđp thiđt cđa đđt nđđc vđ mđi phđng diđn.

Hình Thành Hiến Pháp 26.10.1956.

Nđu cuđc Trđng Cđu Dân Ý ngày 23.10.1955 là hđ quđ cđa cuđc cách mđng tđ phát do Ủy Ban Cách Mđng Quđc Giai gđm 18 chính đđng và đoàn thđ cùng 29 nhân sĩ có uy tín cđa miđn Nam lúc đó thđc hiđn (xem Nhđ Lang, trang 287-297) thì viđc hình thành Bđn Hiđn Pháp đđu tiên cđa thđ chđ Cộng Hòa Việt Nam lđi là thành quđ mđt cuđc tranh đđu lâu dài cđa chính vđ nguyđn thđ quđc gia thđi đó. Đđu nđy đđđc chính Ông Diđm xác nhđn:

“Cách đây 22 năm, khi tôi có trách nhiệm quan trọng trong chính quyền, tôi đã đòi hỏi thành lập một Quốc Gia Dân Cđ. Nhđng ngđđi và hoàn cảnh hđi đó chđng lđi ý muđn đđy, nên tôi rđi bđ chính quyền. Đđy vđy, khai nguyđn mđt chđ đđ dân chđ, chđng phđi vì tình thđ, mà cũng là viđc tôi hđng chđ trđng tranh đđu”. (Niên Giám Quốc Hđi Lđp Hiđn, Sàigon, 1956, tr17)

Tđp đđn Tđng Thđng Ngô Đinh Diđm đã quan tâm rđt nhiđu đđn tie^'n trình dđ thđo Hiđn Pháp 26.10.1956. Trong thđc tđ, bđn văn phađp lý cđn bđn nđy khđng chđ là sáng quyền duy nhđt cđa Quốc Hđi Lđp Hiđn thđi đó, mà còn có sđ tham gia chđ đđo rđt tích cđc cđa Tđng Thđng Diđm nđa. Đđu nđy đã thđ hiđn trong thông đđp cđa Tđng Thđng gđi quđc Hđi Lđp Hiđn trong ngày khai mđc 17.4.1956:

Viđt Nam là mđt nđđc Cộng Hòa đđc lđp, thđng nhđt và bđt khđ phân.

Mỗi người i công dân đỗ c sinh ra, đỗ u đỗ c tộ do và bình đỗ ng trộ c pháp luật. Quốc gia phai bao ô đỗ m cho hñ nhñg đỗ u kiñ n đỗ u đỗ hñ hành xñ quyñ n lñi cña mình và hoàn thành các nhñ m vñ đã đỗ c giao phó. Chính phủ có bñn phñn giúp đỗ và bao ô vñ gia đình hñ, đỗ hñ có thñ phát phát triñn mñt cuñc sñng gia đình thuñn hòa. Tùt cù các công dân đỗ u có quyñ n đỗ c hñ ñng mñt cuñc sñng an bình, vñi mñc tiêu duy nhñ t là đỗ c làm viñc vñi đỗ ng lñng xñng đáng đỗ có thñ tñ o nñn mñt sñn nghiñp và nhñ đó có thñ đỗ m bao ô cho mình mñt cuñc sñng đỗ y nhñn phñm và tñ do, bao ô đỗ m cho mình nhñng quyñ n tñ do dân chñ, và tñ o cho mình cù hñ i đỗ c phát triñn đỗ y đỗ bñn chñt riêng mình. Vì phúc lñi chung và vì ne^`n Cộng Hòa, chñng lñi nhñng kñ phá hoñi nñn tñ ng cña cuñc sñng cñng đỗ ng và cña Hiến Pháp.

Chñ quyñ n quoc gia thuñc vñ Quoc Dân.

Quoc Hñi Dân Cù đỗ c giao phó nhñ m vñ lñp pháp.

Tñng Thñng cùa nñn Cộng Hòa đỗ c bñu ra bñng mñt cuñc phñ thông đỗ u phiñ u, trñc tiñp và kín, sñ đỗ c lñy thắc trách nhñ m hành pháp.

Tòa án phai i đỗ c hoàn toàn ddõc lñp đỗ có thñ đóng góp thiñt thñc vào viñc bao ô vñ đỗ c chñ đỗ cñng hòa, trñt tñ, tñ do và nñn dân chñ.

Mñt Viñn Bño Hiñn cũng phai i đỗ c thành lñp đỗ có thñ giñi quyñt nhñng tranh chñp có liên quan đõn các luñt lñ hiñn đõnh.

Các lñu lñng kinh tñ phai i lien kñt vñi nhau đỗ hành xñ quyñ n hành cña hñ bñng cách thiñt lñp nñn mñt Hñi Đñng Kinh Tñ Quoc Gia (Ibid)

Thủ tục chính trị Việt Nam .

Nhñ mñi ngñi đỗ u biñt, Hiñn Pháp tñ nó chñ là mñt văn kiñn pháp lý, không thñ mang lñi tñ do dân chñ cho ngñi dân, nñu chính quyñ n không thñc tâm thi hành nhñng đỗ u khoñn đã đỗ c long trñng công bñ trong đó. Đỗ u nñy thñ hiñn rõ nét trong thủ tục chính trị tñi các quoc gia cñng sñn. Thủ tục vñy, các quoc gia cñng sñn cũng có nhñng bñn hiñn pháp rñt tiñn bñ, qui

đó nh.rất rõ ràng như quy định tđ do căn bản của một công dân. Nhưng trong thực tế, đó là những chđ đđc tài toàn trđ, chính quyền đã thâu tóm mđi quyđn hành và những điều khoản căn bản mà Hiến Pháp đã dành cho người dân đều bđ chính quyền chà đđp mđt cách thô bđo.

Tđ ý nghĩ đó, người viết muốn tìm hiểu mđt cách khách quan vô tđ vđ thực tế i chính trị Việt Nam trong việc thi văn kiện văn kiện pháp lý căn bản của chế độ. Đđng thđi, cũng xin minh xác đđây, trong bài này sđ không đđ cđp đđn nđi dung cđa Hiến Pháp 26.10.1956, vì luđt sđ Hà Nhđ Chi, dân biđu cđa Quốc Hội Lđp Hiến và cũng là thành viên trong Ủy Ban sođn thđo Hiến Pháp, đđ trình bày khá đđy đđ trong quyđn Kđ Yđu Ghi đđn Tđng Thđng Ngô Đình Diđm, xuđt bđn tđi California, 2005, đđđi nhan đđ Quốc Hội Lđp Hiến và Hiến Pháp Đđ Nhđt Cđng Hòa, tr 31-44.

Tđng Thđng Ngô Đình Diđm đđc tài?

Phđn lđn nhđng chính trị gia đđi lđp vđ i chđ đđ Nhđt Cđng Hòa Việt Nam, mà ngđđi viđt đđđc tiđp xđc, đđu cho là Tđng Thđng Ngđ Đinh Diđm là mđt ngđđi đđc tài, không chđp nhđn đđi lđp, không biđt liên kđt vđ i đđng phái quđc gia đđ tđo thành nhđng liên minh chính trị có qui mđ lđn đđng viên sđ đđng hđ cđa toàn dân, nhđm chđng cđng sđn hđu hiđu, nhđ Bs Nguyđn Tđn Hoan, mđt lãnh tđ Đđng Đđi Việt, hđ phái Miđn nam đđ phê bình Ông Diđm:

Ông Diđm lúc đđu là mđt nhđnh cách mđng thđt sđ và đđo đđc, tôi đđ cđng tác vđi Ông trong nhđng thđi gian đđu cđa thđp nđn 1950. Nhđng đđn khi Ông Diđm vđ nđđc cđm quyđn 1954, Ông càng ngày càng tđ ra đđc tài không còn muđn nghe lđi ai nđa, Ông không muđn chia xđ quyđn hành vđi các đđng phái quđc gia khác. Tôi không đđng ý vđi quan niđm đó và đđ rđi Việt Nam đđ sđng lđu vong. (Bs Nguyđn Tđn Hoan trđ lđi phđng vđn cđa tác giđ, tđi San Jose, tháng 7,1986)

Trđđc đó nhđu năm, khi còn giđng sđ Lđch sđ Chính phủ Việt Nam Hiđn Đđi, tđi Việt Đđi Hđc Đalat, tôi có nhđu đđp tiđp xđc vđi ông Võ Văn Hđi, bí thư cđa Tđng Thđng Ngô Đình Diđm, và tđ năm 1967-1975, ông cũng là giáo sđ thđnh giđng tđi cđ sđ giáo dđc nđy. Khi tôi hđi vđi thái đđ cđa Tđng Thđng Ngđ đđinh Diđm đđi vđi các chính khách đđi lđp, ông Hđi tiđt lđ:

Tđng Thđng Ngô Đình Diđm cho rđng phđn lđn các chính khách Việt Nam không có mđt kiđn thđc chính trị thđc tiđn và không hđu thđc tđi chính trị, kinh tđ và xã hđi cđa quđc gia

chỗ mìn mìn mìn thu hút đặc lập nhau Việt Nam, Việt Nam lúc ấy phái đội du vui hữu quý của cuộc chiến tranh khốc liệt suốt 9 năm, trong đó mìn hổ tung có số lượng tiêu hủy hoàn toàn, cát cát súng, đạn sá, hổ thung viễn thông ... toàn bộ phá sập, cát đất. hổ thung ngân hàng sập đổ toàn diện vì không ai tin tưởng nữa. Từ đó kinh tế quốc gia đi vào ngõ cụt đầy tăm tối ... Chính phủ thì vô cùng hồn loạn, các giáo phái hùng mìn ngập mặt phong. Ngay từ i đô thành Sài Gòn, lõi lòng công an chính sát do Bình Xuyên nắm giữ, nỗi mệt mỏi chính của họ không phải bao giờ an ninh trả lại cho dân chúng, mà đỗ duy trì và cung cấp mìn tài chánh cho các sòng bạc (Casino), các lối đi và các trung tâm hút thu hút phiền cát Bờ Viễn. Quân đội do các sĩ quan Pháp nắm giữ, lúc nào cũng sẵn sàng thách thức quyển lõi chính phủ, đỗ bao giờ quyển lõi cát hòn dân và tài phiệt Pháp.Thêm vào đó, đất nước bao chia đôi, chính quyền phái định cư cho gần 1 triệu đồng bào di cư từ miền Bắc vào Nam. Mặc dù, theo hiệp định Genève, cuộc chiến đã kết thúc và công sản tiếp tục ra Bắc, nhưng thực tế họ đã gài ngay i lõi đất chuồn bao cho một cuộc chiến tranh du kích, phá hoại và khuynh đảo mìn. Thủ dân Pháp, dù tuyên bố trao trả chìa khóa cho Việt Nam, nhưng trong thực tế vẫn còn có những ý đồ đen tối duy trì đế chế quyền, đỗ cát lõi cát giái tài phiệt Pháp tại đây ... đất nước vắng mìn thu hút đặc lập, dân chúng còn bao nhiêu trắc trở quan niêm tò do dân chủ, dân chúng còn ngheo đói, không ăn đỗ mìn. Nỗi đau đớn áp động những quan niêm dân chủ lý tưởng của Tây Phương chêc chắn sô đỗ a đỗn hồn loạn.

Trong hoàn cảnh đó, mà Bs Nguyễn Tôn Hoàn và Ks Phan Khắc Sửu .. đòi phái áp dụng chìa khóa Dân Chủ Độc lập Nghĩa Cát Độc lập Tam Cộng Hòa Pháp Quốc, đỗ đem hàng khai i lõi cho người dân và cát vũ cho mìn chính động tham gia vào một trận chiến trả quốc gia nhằm đỗ i đỗ vắng cát sô và thách dân ...

Theo Ông Diệm, các cát không theo dõi những biến chuyển chính trị trên thế giới, đỗ cát biêt các quốc gia Á Phi, sau khi thu hút đặc lập, họ cần phải có một chính quyền mạnh mẽ có thể thách hiến các cuộc canh tân khẩn cấp và chính trị và kinh tế, đỗ có thể bắt kịp đà tiến hóa của thế giới sau những năm bao kèm hổm trong số chém tiễn đất i chì đỗ thách dân đỗ hổ. Và ngay quan niêm Dân Chủ Độc lập Nghĩa Cát Độc lập Tam Cộng hòa Pháp Quốc, đã lõi thiêng cát nõi Pháp, một quốc gia có truyền thống dân chủ lâu đời nhất thế giới này, vì nó gây nên quá nhiều bất ổn chính trị, có khi trong một tháng mà phái thay đổi chính phủ đỗn 2 lõi, có khi chính phủ tên tuổi có 3 ngày là sập đổ ... thế hổi, một ngõi có chút công tâm, một chút nhẫn thách và thách cát chính trị đỗt nõi và chỉ huy hổng phát triển kinh tế chính trị i các quốc gia Á Phi, sau thế chiến thứ 2 ... có thể chấp nhận quan điểm dân chủ cát cát Hoàn, cát Sửu ... không?

Ông Diệm khống đỗn, vì quyền lõi thiêng cát a quốc dân và tò quốc, Ông không thách p nhận quan điểm này.

Nhưng bắt buộc cho cá nhân Thủ tướng Ngô Đình Diệm và có thể cho toàn thể miền Nam không nghe rõ đó. Ngày 27.1.1960, Công sản lõi dũng dập Tự tay Nguyên Đán, bắt ngay tên công vào Trảng Sà p, thuộc thành Tây Ninh, gần biên giới Việt Miền, với quân số cấp trung đoàn. Điều này chứng tỏ mức độ xâm nhập, phá hoại và khuynh đảo của cộng sản Bắc Việt đã đón đầu nguy hiểm cho số tên vong của Việt Nam Cộng Hòa.

Trong chính tình hình đó, thời là khó hiểu và đầy mĩa mai, tháng 4 năm 1960, 18 chính kách tên tuổi của miền Nam họp tại khách sạn Caravelle, đưa ra một kiêm nghị quyết đòi Thủ tướng Diệm mở rộng chính phủ, thời thi hành quy định do căn bản trong Hiến Pháp nhằm quy định thời do báo chí, thời do hội đồng... thời là đầy bí ẩn, khi đát nêu c đang rõ trong tình trạng khẩn trương của chiến tranh, các cố lõi đòi hỏi thời thi hành quyết định thời do lý tưởng và không thời có lý. Đến nay, một nhà bình luận người Anh có nhiều kinh nghiệm về Việt Nam, Ducanson đã nhận xét mà người viết có thể tóm lược như sau:

"Nếu bạn kiêm nghị quyết đòi c đưa ra trong điều kiện chính trị ở đây có thể là một điều Nam không bao giờ sẵn sàng Hà Nội để đưa tiêu diệt, thì đó là yêu sách đáng đòi của xét nghiêm chỉnh. Điều đó là điều không thể chấp nhận, là khi công quân đã tiến công cấp trung đoàn và các vị sát hại các viên chức chính phủ hùn nhau xẩy ra hàng ngày, thì đó là yêu sách không muộn bao giờ là nguy hiểm, thì ít ra cũng bắt nguồn từ sự thiêu khôn ngoan." (Ducanson, Denis J. Government and Revolution in Vietnam, 1968)

Dù vậy, những biến cố này sau khi được nhà báo thiên tài người Jean Lacouture viết về bài tường thuật trên báo Le Monde tại Paris đã kết án chính quyền của Thủ tướng Ngô Đình Diệm là điều tài, không thời thi nghiêm chỉnh Hiến Pháp và không đòi c số đông họ c đã số chính khách điều lõi trong việc theo đuổi chính sách chia đảo cuối chiến tranh chung Cộng hòa Việt Nam. Điều này đã làm xẩy ra điều hình ảnh của Thủ tướng Ngô Đình Diệm tại chính trường Hoa Kỳ.

Tiếp đó, một biến cố khác, đó là cuối tháng 11-1960 do Trung tá Võ Văn Đông chỉ huy. Ông Đông là một sĩ quan thân Pháp, bắt mahn với chính quyền Ông Diệm, kế tiếp với một số sĩ quan gốc Bắc cũng bắt mahn với ông, vì cho rằng Thủ tướng Ngô Đình Diệm không thay đổi a phỏng, chỉ thích số đông người miền Trung (Đại tá Phan Văn Liệu đàm luận với tác giả tại California, 7-1986). Do đó, các sĩ quan này chỉ đồng một cuối cùng chánh quân số một cách vẫn và thiêu tự chế, chỉ không có một hùn thuẫn chính trị nào đáng kể. Về phỏng vấn chính trị, ông Đông có liên lạc với luân sáu Hoàng Cầu Thủy, một người có hùn hàng với ông, như là người phụ trách bộ phón chính trị của cuối cùng họ một chính đồng nào. (xem Võ Văn Đông, Bình Biên 11-11-1960, Phan Nhã Diệm Đàm, Virginia, số 106 tháng 11/1992, tr 41-42). Chỉ khi Đại tá Nguyễn Chánh Thi, người tham gia đồng chánh vào giây phút, cho mọi nhà văn Nguyễn Tường Tam, kể số Phan Khắc

Sửu, vì không nêu mâu ngang tình thế lúc đó, nên các công hùng cựu có chánh vào giờ chót, và sau này, các cố đã gặp khó khăn hao hao phiền phức với chính quyền. Trong khi luật sáu tháng, vì đế quốc CIA móc nối và khuyễn khích thủ tướng hiến cựu binh biến ngày 10 tháng 10, nên sau khi sự việc bắt thành, CIA đã đưa về luật số ngày 11 tháng 10 năm 1956 một cách an toàn.

Rồi ngày 20.12.1960, Công sứ quán Bắc Việt chính thức khai sinh Mật Trân Giài Phóng Miền Nam đã phát động cuộc xâm lăng vũ lực thôn tính Miền Nam.

Ba số kiện trên đây, đều vi phạm nguyên tắc, xem ra hoàn toàn riêng rẽ, không có một liên hệ tenuus, nhân quả hay luận lý nào với nhau. Nhưng điều惟 i dường như là tại Hoa Kỳ, họ cho rằng ba biến cố này đã có một liên hệ nhân quả mật thiết, nghĩa là chính quyền Diệm độc tài, đàn áp dữ dội, họ và chính quyền quyển từ do căn bản..., xa rời quan chúng, khiến đa số chán ghét chế độ Diệm nên đã có những thành phần trí thức bất mãn nhóm Caravelle đòi hỏi cải cách chính trị, nhóm sĩ quan nhảy dù tham gia hành động chính quyền quân sự và sau khi những ngày tháng bối rối, những thành phần dữ dội ngày càng không còn phom cách nào khác hồn, đã phản ứng kinh hoàng với nhau đồng lòng Mật Trân Giài Phóng Miền Nam, hoàn toàn độc lập với Hà Nội, xem đồng vũ lực để chống lại chính phủ Miền Nam. Điều này may mắn nhất là Ông Diệm và cũng cho Miền Nam, là quan điểm ngày nay là độc lập một chuyên gia rất có uy tín về Việt Nam là G. Kahin, giáo sư của Đại học nổi tiếng Cornell và cũng là con vua của Tổng thống Kennedy về Việt Nam sau ngày này là hiết tình trong họ. (xem Kahin George, Intervention, 1986). Tuy nhiên nguyên nhân sau xa đó, uy tín của Tổng thống Ngô Đình Diệm trong chính phủ Hoa Kỳ ngày càng giảm sút nghiêm trọng, đến năm 1961, những nhà làm chính sách tại tòa Bạch Ốc đã có lúc nghĩ đến việc ám sát Tổng thống Ngô Đình Diệm, nhằm thay đổi chế độ lãnh đạo của Miền Nam.

Trong thời gian đó, chỉ có chính quyền Úc có một cái nhìn sâu sắc và thực tiễn hơn về vấn đề xây dựng dân chủ và công lý chính trị cũng rõ ràng của Tổng thống Ngô Đình Diệm trong chế độ theo đuổi mục tiêu chiến tranh chống Cộng, người Trưởng R. G. Casey của Úc đã nhận xét:

"Hai số việc cần đặc biệt ghi nhớ khi muốn chỉ trích chính quyền Việt Nam. Thứ nhất, Việt Nam đang tự duy trì độc lập của cuộc chiến tranh lẩn. Chính phủ quyết giai đó, không thể một khe hào nào cho đất phom khai thác. Mật khe hào nào cũng sẽ cung cấp kinh nguy hiểm, không những cho Việt Nam mà còn cho cả Đông Nam Á và Châu Á. Thứ hai, số thực hiện dân chủ trên bình diện quốc gia là một quan niệm hoàn toàn mới mẻ với Việt Nam và cần phải có thời gian để phát triển các định chế, các truyền thông, các type of communication các quy định dân chủ theo đúng hằng năm xây dựng và có trách nhiệm". (Richard Lindholm, Vietnam, the First five years Ann Arbor, Michigan, 1959, tr 344)

Quan Niệm Dân Chủ Việt Nam và Hoa Kỳ.

Sai Lầm của Mỹ

Điều khá khôi hài, khi quan niệm dân chủ của Tống Thủ tướng Ngô Đình Diệm và của Tổng Thủ tướng Kennedy đều bùt đùu bồng hai chò T. Đó là Dân Chủ Thành và Tín cậy Ông Diệm trong khi Dân Chủ của Kennedy là dân chủ thô cát tiềnn. Thật vậy, Tổng Thủ tướng Ngô Đình Diệm luôn luôn chỉ trích rống đói súng dân chủ nói cho cùng ... chính là việc đem áp dụng các giá trị thành và tín vào cuộc sống hàng ngày một cách thô tuân hão. Trong khi đó, các giới chức của chính quyền Hoa Kỳ chỉ trích dân chủ thô cát tiềnn, nghĩa là dân chủ phai thô cát, từ ngay từ do dân chủ, chỉ quyền quốc gia và công pháp quốc tộ, chỉ một ý nghĩa vô cùng通俗đối và tùy tiềnn, nhầm phai cho quyền lợi của Hoa Kỳ thay đó đã không đón nhận rồng, vì quyền lợi của nhân Mĩ, không nhầm hao có quyền mà còn có trách nhiệm đổi thay đối với chia lãnh đao Miền Nam lúc bấy giờ. Cũng nhầm ngày nay, Hoa Kỳ chỉ đột nhiên quyền, từ do tôn giáo ... với chính quyền Hà Nội, khi ngay Mĩ còn muôn mực cõi nhầm điều kién kinh tế và thô tuân mồi cho giới tộ bìn Mĩ, nhầm khi nhầm yêu sách nay của Mĩ đòn Hà Nội thua mẫn, thì nhầm vayn đòn nhân quyền ... của Việt Nam chia cõi không còn đòn chính quyền Hoa Kỳ đòn cõi p đòn nã. Đó là nhầm thõi tội chính trị khá phai phàng nhầm rớt thõi cõi của nhân Mĩ và cũng là nan đòn trong việc thõi thi dân chủ tội Miền Nam của Tống Thủ tướng Ngô Đình Diệm mà ngay i viết sõ trình bày một cách chi tiết trong phán đòn i đây.

Bài Cảnh Lộch Sứ Chính phủ, 'Chia đòn Tròn'

Tống Thủ tướng Ngô đình Diệm thô tuân tâm sõ với các cõi sõ viên thân tín:

Người Mĩ không có khõ năng phân biệt đòn cõi thõ nào là uy quyền quốc gia và chia quyền dân tội vayi lõi cai tron đòn tài ... Vì truyen thõng xã hội Việt Nam, baoi cõi nh chính phủ và lõch sõ cõi đòn nã, đòi buông các nhà lãnh đao Việt Nam phải chú trọng đòn viết nâng cao chia quyền quốc gia (Ngô Đình Luyện đàm luõn vayi tác giõi tội Ba Lê, tháng 9,1986).

Thật vậy, xuyên qua lõch sõ Việt Nam, quốc gia nay đã baoi ngay Trung Hoa cai tron gõn mõt ngàn năm và hõn 80 năm baoi ngay Pháp đô hao. Nhõng ngay i thõng tron ngoi bang nay đã áp dụng mõt chính sách chia đòn nhõm chia ron Việt Nam và kiõm hõm quayn chung trong cõi nh thõi hõc, nghèo đói và chõm tiềnn. Cũng theo Tống Thủ tướng Ngô đình Diệm, chính sách nay đã đòn lõi nhõng hõu quay vô cùng nghiêm trõng cho xã hội Việt Nam trên nhõu bình diõn khac nhau:

Trung hànht là tình trạng phân hóa. Điều này thể hiện khá rõ rệt trong lịch sử đất nước chúng ta. Sau khi Ngô Quyền dành độc lập cho tinh quoc và chiếm đất thay kinh lỵ thuoc vào phong Bác, đất nước chúng ta đã phải trải qua thời kỳ Pháp Nhập sâm quân. Và đến thời kỳ tháng 15, dân tộc này phải sống trong cảnh Nam Bác Phân Tranh gần 100 năm. Đến thời Pháp đỗ hànht, chính quyền thay đổi dân đã chia Việt Nam thành 3 miền khác nhau: Bắc Kinh, Trung Kinh và Nam Kinh và đặc biệt là những chỗ đỗ chính trị khác nhau:

Thứ nhất, trên nguyên tắc, Bắc Kinh và Trung Kinh đặc biệt là đất đai của chế độ Bảo hộ (Protectorate), nhưng trong thực tế, cách thức cai trị Bắc Kinh và Trung Kinh cũng khác nhau. Bắc Kinh, dưới sự của Pháp đòi buộc Triều đình Huân ủy quyền cho một viên chức Pháp giữ là Thủ trưởng Sứ đặc nhiệm Hoàng Đế Việt Nam điều hành công việc hành chánh tại miền đất này. Trong khi Trung Kinh thuoc theo quyền của các Vua Triều Nguyễn, cai trị dân chúng dưới sự chỉ đạo của Khâm sứ Pháp tại Huân. Còn Nam Kinh đặc biệt là đất đai của chế độ thuoc địa (colony) hoàn toàn do người Pháp cai trị. Người dân sống tại vùng này sang vùng khác; ví dụ như Bắc Kinh vào Nam Kinh, phải xin giấy thông hành (passport) giấy nhau ngay tại quoc gia sang quoc gia khác vậy. Rồi vào thập niên 1950, người Pháp đặt Cao Nguyên Trung Phân đặc nhiệm thay chế độ cai trị đặc biệt đặc quyền danh là Hoàng Triều Cộng đồng Thủ. Và tiếp theo, người Pháp cũng đặt một số tên miền Đông và miền Tây Nam Kinh đặc biệt quyền cai trị riêng của hai giáo phái Cao Đài và Hòa Hảo.

Áp dụng biện pháp cai trị đó, người Pháp nhằm mục đích tạo tình trạng phân hóa giữa người Việt và làm ụng thay đổi mảng đất tranh dành độc lập của dân tộc. Theo ông Ngô Đình Luyện, khi về nước cõm quyền, Ông Diệm đã phải điều du vui tình trạng chia rẽ trầm trọng. Do đó, chính phủ không còn cách nào khác hòn là tiếp tục quyền hành đỗ thay đổi uy quyền quốc gia, nhằm xây dựng độc lập cho dân tộc, phát triển kinh tế, cải tạo xã hội và ngăn cản âm mưu khuynh đảo của cộng sản.

Ngoài ra, dù đã dàng duy trì chế độ thay đổi dân, người Pháp đã kiêm chung dân tộc Việt Nam trong cảnh thay đổi hànht. Họ đã hòn chung việc xuất bản sách báo và kiểm soát giao viêc mua truy cập dãy hànht. Trong thực tế, chính quyền thay đổi dân chung mua mua sắm ít các trang hànht nhau đào tạo một số công chức cấp thấp để phục vụ cho giao thông máy cai trị cõi hòn tinh Đông dãy. Chỗ ấy cõi hòn là tinh nêu một giây thiали 5 tháng, thiều trách nhiệm, chung biết vắng lòn và không biết tinh cách giải quyết các vấn đề. Do đó, khi thu hòn bị đỗ độc lập, chính quyền trung ương đã phải giải quyết tinh cõi mua vòn đỗ trên toàn quốc. Theo ông Ngô Đình Luyện, trong nội các của Ông Diệm năm 1955, chung có 2 đỗ n 3 tinh truy cập là dám nhau lãnh trách nhiệm đỗ điều hành các công viêc thuoc pham vi quyền hòn cõi hòn. Còn nhau ngay cõi còn lòn, vì sáu trách nhiệm hoac không đỗ hòn biết chuyên môn đỗ giải quyết các vấn đề khó khăn; do đó, đã tìm mua i cách đỗ tránh né và chayen gánh nòng hành chánh cõi hòn lên vai Thủ tướng Diệm. Chính vì tình trạng này, vào nhung năm sau cùng cõi hòn đỗ Thủ tướng Cõng Hòa, Thủ tướng Diệm đã phải ghi hòn núi hòn sáu cho ông Ngô đình Nhu, người i cõi vòn thân tín nhất cõi hòn Thủ tướng

đó giờ i quyết. Đó là lý do giờ i thích tết sao hằng ngày Tết Ngay Diệm đã phai làm viễn cảnh hết sicc cicc nhicc tết 5 giờ sáng đón năm mới khuya và đôi khi đón 1 giờ 2 giờ sáng ngày hôm sau.

Những điều tai hại i cho Tết Ngay Diệm, là những người công việc viên thiều tinh thần trách nhiệm này, thèm muốn bí mật phản nàn với chính phủ, là Tết Ngay Diệm không biết rõ quyết định cho các thuộc cấp, muốn tiếp tục hành vào trong tay mình, cho nên đã để o nên nhầm sai lầm nghiêm trọng. (Theo Ngô Đình Luyện, đàm luận về i tác gi). Chính vì vậy, mà Hilsman, Thủ Trưởng Ngoại Giao, Đặc Trách Viễn Đông Sở Võ, khi quan sát tình hình Việt Nam vào đầu năm 1963, đã khen ngợi:

Dù có biện pháp hay né tránh thế nào đi nữa, vẫn đành cùng với là năm Ông Diệm.

(Xem Hilsman, To Move A Nation, tr 460)

Phản ứng Cách Thủ tục Thi Dân Chủ.

Đối với Tết Ngay Diệm, dân chủ kiêu Mĩ là một sốn phẩm xa xỉ hoàn toàn không thích hợp với một quốc gia chậm tiến như Việt Nam. Cũng theo Ông, xã hội Việt Nam, đa số dân chúng hơn 80% sống ở thôn quê, còn đói nghèo, thô sơ, không có an ninh, luôn bị du kích Cộng sản đe dọa; thì những tên do ngôn luận, tên do báo chí, tên do hối hả, tên do bùa cù chung có ý nghĩa gì cả đói vui hả. Điều mà dân chúng ở nông thôn mong muốn là một chính quyền minh mẫn, đôn đốc bùa đảm an ninh cho họ chung lối sống bình yên. Điều mà dân chúng ở nông thôn mong muốn là một chính quyền minh mẫn, đôn đốc bùa đảm an ninh cho họ chung lối sống bình yên. Hingga đó, du kích Cộng sản dùng sung sướng hăm dọa đòn thu thóc gạo, cung bách con em họ phái tham gia hàng ngũ cán binh Việt Cộng. Ngoài ra, dân quê cần chính quyền tinh túc cho họ một đời sống đủ ăn, đủ mặc chung lối sống bóc lột cùa chung đòn, và cùa một thiều số có thò lòc và giàu có. Rồi đó, họ có đòn phản ứng tinh ghi con em họ đòn trừng phạt họ, hối họ đòn cùa một năm giáo dục cẩn thận, đòn kiểm tra chính xác chính xác. Lúc đó, người dân quê số biết xứng đáng quyết định do cẩn thận cùa họ, đòn thòc số tham gia các cuộc bùa cùa và lòng cùa nhém ngăn chặn nhém ngăn chặn đòn chung và một thiều số giàu có, lối sống số nghèo đói và thòt hòc cùa họ đã khai thác và bóc lột họ.

Lý thuyết của Tết Ngay Diệm đã đặc biệt áp dụng vào thủ tục qua những chương trình sau đây:

Chương trình cải cách ruộng đất, đặc biệt mang danh là chương trình Trình Ngôn Cày Cỏ Ruộng trong đó chính phủ mua đất của các địa chủ phát cho người nghèo.

Chương trình Dinh Đỗ, chính phủ đã thực hiện một công cuộc di dân từ các làng xã dân cư đồng đúc và nghèo khổ; đó là dân không đủ đất để cày hoa cỏ để đai quá cồn cát, đồn nhũng vùng đất đai trù phú hòn Cao Nguyên để khai hoang lấp nghỉp. Trong thời gian đầu, chính phủ giúp cho dân chúng đầy đủ các vật dụng để xây dựng nhà cửa, các nông cụ canh tác. Đầu tiên, chính phủ cũng cung cấp đầy đủ lương thực và quần áo để sống trong vòng 6 tháng đầu tiên để chờ đợi mùa màng sinh hoa lì.

Chương trình Khu Trù Mật, chính phủ đã chọn một số địa điểm ở thôn quê, để xây dựng các cơ sở vui chơi nghỉ dưỡng thành phố nhỏ lấp nhà máy điện, đào giếng, nạo cống để có trang bị máy bom tạ tân, xây bờ biển, trồng cây .. để dân chúng nông thôn hưởng thụ những tiện ích của đời sống văn minh.

Chương trình lập Chiên Lực. Đây là chương trình rất quan trọng nằm trong sách lược của quốc gia nhằm chống lại cuộc chiến tranh khuynh đảo do chính quyền Hà Nội chỉ huy.

Qua chương trình này, chính quyền đã a phỏng đã thực hiện một cuộc thanh lọc lõi triệt nhũng thành phần cõng sún nóm vùng ra khỏi dân chúng. Sau đó, chính quyền đoàn ngũ hóa dân chúng thành nhũng tờ chiec chiến đấu để chống lối sống khùng bạo côn ng sún. (...)

Về phỏng diễn kinh tế, mời lập đã trở thành một đòn vũ khí phát triển kinh tế túc. Thật vậy, lúc đầu vẫn một máy sốn xuýt gõ ch ngói có tính cách tiêu công nghệ do chính phủ giúp đỡ, vẫn làm việc vất vả công và đòi công, chặng bao lâu trong lõi, tất cả các nhà tranh đập thay thế bằng các nhà gõ ch vôi mái ngói khang trang vôi vữa n cây ăn trái tết tết và xinh đập.

Về phỏng diễn chính trị, mời lập tõ bùa lên một ban trù sõi đập diễn hành mõi công việc trong lõi. đây là phỏng cách huu hiuu và thuc tién đập ngõi dân quê có thõi tiáp tõc xõ dõng nhung quyền tõ do dân chõi cõi bùn đập bùu ngõi đõi dien cõi a mình vào cõi cõi hành chánh xã lõi.

Theo Tông Thống Diệm, đây là cách thủc hiến dân chủ hiếu quí nhứt cõa mõt quõc gia chõm tiõn đang phõi đõi phó vñi cuõc chiõn tranh phá hoï và khõng bõ do Cõng sõn đõi u đõng tõ bên ngoài. Nói mõt cách khác, đây là cách phát triõn dân chủ tõ hõ tõng cõ sõ đõi n thõi ng tõng kïn trúc cõa quõc Gia. Chõ trong cõ cõu nõy, ngõi i dân quê cõ thõ và thõt hõc mõi thõt sõ đõi cõ thõ hõi ng nhõng quyên tõ do căn bõn cõa con ngõi. Cũng theo Tông Thống Diệm, phõi ng cách chính trõ phù hõp vñi truyõn thõng dân chủ ngàn xõa cõa dân tõc Viêt. Đó là ngõi i dân đõi cõ quyõn quyết đõnh mõi viõc trong làng, phép vua thua lõi làng. Và thõi ng tõng, vñi đõi cõ duy trì đõi cõ uy quyõn tõi thõi ng cõa quõc Gia.

Tông Thống Diệm cũng thõi ng nói vñi cõng sõ viên thân tín nhõ sau:

Nõu đem áp dõng mõt cách cõng ngõt kiõu dân chõ Mõ vào Viêt Nam, khõng nhõng khõng đem lõi lõi ích cho Quõc Gia, mà còn tõo thêm cho mõt thiõu sõ giàu có bóc lõt nhõng ngõi i dân nghèo thõt hõc, giúp phõi ng tiõn cho nhõng chính trõ gia cõ hõi, xu thõi và nhõng thành phõn thõn Cõng lõi các thành phõ dùng các phõi ng tiõn truyõn thông đõ chõ trích chính phõ, gây thêm rõi loõn trong mõt quõc gia cõn sõ i n đõnh, đõ theo đuõi cuõc chiõn tranh sõng cõn chõng lõi âm mõu khuynh đõo cõa Cõng sõn. (Võ Văn Hõi, đàm luõn vñi tác giõ, tõi Đalat, 1973)

Trong khi đó, nhõng nhân vñt trí thõc cõp tiõn cõa Bõ Ngoi Giao Mõ, Harriman, Hilsman, đã khõng hiõu đõi cõ bõn chõt cõa cuõc chiõn tranh Viêt Nam nêñ đã có nhõng nhõn đõnh và chính sách sai lõm khi theo đuõi cuõc chiõn tranh chõng Cõng. Sau nõy, Tông Thõng Nixon đã phân tích đõi u đó trong tác phõm No More Vietnam cõa ông. Ông cho rõng các chuyên gia cõa chính quyõn Kennedy thõi đó đã lõm lõn cho rõng cuõc chiõn tranh Viêt Nam là mõt cuõc chiõn tranh cách mõng. Trong khi đó, thõc tõ, đó là cuõc chiõn tranh du kích, phá hoï, khõng bõ, đõt nhõp tõi bên ngoài do Cõng sõn Hà Nội đõi u đõng.

Chính vì vñy, nhõng chuyên gia nõy luôn luôn đòi hỏi phõi mõ rõng tõ do báo chí, tõi do hõi hõp và lõp các đoàn thõ, tõo đõi u kiõn cho các chính trõ gia đõi lõp tham gia vào nõi các đõ có thõm hõu thuõn trong quõn chúng. (xem Nixon, op.cit., 1982)

Đây là nhõng đõi kiõn mà theo Tông Taylor cõa Mõ nhõn xét, ngay chính nõõc Mõ cũng khõng thõ áp dõng đõi cõ trong thõi chiõn tranh nhõ Thủ Chiõn Thủ Hai chõng hõn. Và ngày nay, sau khi cuõc chiõn tranh Viêt Nam chõm dõt, thõc tõ càng cho thõy mõt cách rõ ràng hõn cõa các cõ vñn chính trõ cõa Tông Thõng Kennedy. Thõt vñy, Miõn Nam đã mõt, khõng phõi vì Cõng sõn thành công trong viõc kêu gõi dân chúng nõi dõy lõt đõ chõng quyõn nhõ sách lõõc khuynh đõo trong chiõn tranh cách mõng do cõng sõn chõ xõõng. Nhõng thõc tõ, Miõn Nam đã sõp đõ vì Cõng sõn đã xõ dõng thiõt giáp, chiõn xa, đõi pháo và quân đõi chính quy

tín vào Dinh Độc Lập, nghĩa là những phỏng tin của một cuộc chiến tranh qui ết liệt đột nhôp tõi ngoài vào, phai hõi vui nhõng hoặt động du kích phá hoại từ bên trong.

Chính vì thế, Thủ tướng Diệm đã than thở:

Chúng ta có một người bạn quý giúp đỡ tôi bõc nhõng không hiểu chỉ có vui chuyễn Việt nam. (Nguyễn Văn Châu, 1989, tr.228)

Trong khi đó, ông Nhu cũng thõng tâm số vui cõng số viên thân cõn cõa ông nhõ sau:

Mõi có thói quen bắt buộc các đõng minh phai rõp khuôn nhõ hõ ... nhõng Mõi khác, Á Châu nõy khác ... Trong một quốc gia hòa bình thì lõi hoàn toàn khác või một quốc gia đang có chiến tranh. Thủ tướng Kennedy khuyễn cáo Việt Nam cõi tõ cõi chõ dân chõ có nghĩa là phõng theo phong cách sinh hoạt chính trõ xã hội Mõi ... Ông cha chúng tôi đã có nhiều kinh nghiệm chia rẽ, nõn kõi thõ và phe phái ... Nõu Việt Nam áp dõng dân chõ nhõ Mõi thì chõ đõi đõi tình trõng hõn loõn. Mà Việt Nam thì không thể chấp nhận đõõc tình trõng hõn loõn giõa lúc đang có chiến tranh. (Bs trõn Kim Tuyến, đàm luõn vui tác giõ, Cambridge, tháng 9, 1986)

Có lõi một cách tõng quát phai nói rõng, đõi vui quan niõm Dân Chủ Tây Phương và tinh thần quõn trõ khoa học cõa Mõi, lõi lõi làm việc cõa Thủ tướng Thủ tướng Diệm không thể chấp nhõn đõõc và Thủ tướng Thủ tướng Diệm quõ là nhà đõc tài vì Ông ta không biết cách lõy nhõm quyõn hành và phân quyõn trong guõng mây cai trõ quõc gia.

Tuy nhiên, trong thủc tõi chính trõ Việt Nam, có lõi cũng là một sai lõm nõu nghĩ rõng nhõng phõng pháp đem lõi kõt quõ tõt Phõng Tây, nó cũng số đõt đõõc nhõng thành tích nhõ võy, khi đem áp dõng Phõng Đông. Và nhõng nhà làm chính sách lõ Hoa Thủnh Đõn càng không thể tránh đõõc nhõng lõi lõm nghiêm trõng, khi hõ quá tõ phai vui nhõng hiõu biõt cõa hõ, nhõng trong thủc tõ, hõ rõt nghèo nàn trong kiõn thủc vui văn minh và lõch số Việt nam.

Dân Chủ Theo Lõi Mõi

Có một số thõt hõt sốc mõa mai, các viên chõc thuõc Bộ Ngoại Giao Mõi luôn luôn đòi

hồi Tông Thống mỉ róng tò do, đà cao dân chủ pháp trị cho phép những đồng phái tham gia vào nhì các, nhì m lôi cuộn sò ống hò cò a quòn chúng vò phia chính quyòn. Đòng thòi, chính hò lòi là nhì ngòi i bòt chòp cò nhì ng nguyên tòc căn bòn cò a công pháp quòc tò, bí mòt xò dòng quyòn lòc cò a Mò dò lòt đò chính quyòn Ông Diòm.

Thòt vò y, tò năm 1954, nhì ng nhà làm chính sách cò a Mò tòi Bò Ngoòi Giao nghĩ ròng hò có quyòn thay đòi chính phò Viòt nam, nòu quyòn lòi cò a nòi cò Mò đòi hòi nhò vò y. William C.Gibbons đã phân tích chính sách đó nhò sau:

Tò lúc khai sinh ra chính quyòn Diòm vào năm 1954, nhì u nhà làm chính sách Mò đã cho ròng, trong nhì ng trò hòng hòp nhòt đònh nào đó, Mò quòc không nhì ng có quyòn mà còn có trách nhì m đem đòn mòt sò thay đòi tòi Viòt nam. Đòòng lòi nò y cũng khá phò biòn trong viòc bang giao cùa Mò đòi vòi chính quyòn cò a nhì ng quòc gia khác trên thò giòi, mà lò đó quyòn lòi cò a Hoa Kò đòi hòi nhì ng hành đòng nhò thò. Và đò theo đòi triòt lý nò y, Hoa Kò đã sòp đòt và hò trò nhì ng cuòc đò o chánh tòi Ba Tò và Guatamala đò thay thò nhì ng nhà lãnh đò o cò a nhì ng chính phò cò a các nòi cò đó, bòng nhì ng ngòi i lãnh đò o do Hoa Kò chòn lò a. (xem William C.Gibbons, quyòn II, 1961-1964, tr 140-141)

Mòt sò thòt khác cũng khá ngò nghinh, các viên chòc dân sò có hòc thòc tòi Bò Ngoòi Giao Mò thòòng tò ra thái đò bò o thò, thòc dân, khinh thòòng chò quyòn cò a các dân tòc khác. Trong khi đó, các tòòng lãnh và các nhà quân sò tòi Bò Quòc Phòng lòi là nhì ng ngòi i có đòu óc tiò n bò, ôn hòa, biòt kính tròng chò quyòn cùa các quòc gia khác và lòi am hiò u tình hình Viòt Nam mòt cách sâu ròng hò n. Thòt vò y, khi đòu tròn tròòc quòc Hòi Mò, Thòòng Nghò Sò Church đòt câu hòi, liòu Mò có thò xò dòng áp lòc buòc Ông Diòm phòi thay đòi chính sách không? Tòng Tròòng Quòc Phòng Mò MacNamara trò lò i:

Vâng, viòc xò dòng áp lòc nòm trong khò năng cò a chúng ta. Nhì ng viòc bò o đòm đò [Diòm] hành đòng phù hòp vòi nhì ng đòu khuyòn cáo cò a chúng ta, nó vòt ra ngoài khò năng cò a chúng ta. Đây là mòt chính quyòn đòc lòp và tôi nghĩ ròng thòt không thích hòp đò chúng ta cho ròng, đó là mòt thuòc đò a [cò a chúng ta]. (xem Gibbons, op.ct., tr.192)

Trong khi đó Tòòng Taylor cũng đã xét mòt cách chính xác vò tài lãnh đò o cò a Tòng Thòng Diòm, khi ông phát biò u tròòc lò y Ban Ngoòi Giao cò a Thòòng Viòt Mò vào ngày 8.10.1963:

Chúng ta cò n mòt ngòi i cò ng rò n đò lãnh đò o quòc gia nò y, chúng ta cò n mòt nhà đòc

tài trong thời gian chiến tranh và chúng ta đang có nhân vật đó. Quốc gia này đang trải qua một cuộc nội chiến và tôi nghĩ rằng có lẽ không áp đặt nhau điều mà chúng ta gọi là những tiêu chuẩn dân chủ bình thường đối với chính quyền này là một điều không thể tóm. (Ibid.)

Nhóm I: nêu chia sẻ ngay

Nhưng số khác biệt quan trọng hơn hốt là những lý do thầm kín bất ngờ của quyển lời của hai quốc gia. Đầu tiên là Tông Thống Diệm, con người đã hy sinh cả cuộc đời của Ông để tranh đấu cho độc lập và chính quyền của Quốc Gia. Đầu tiên Ông, đó là những thần thiêng liêng nhất, không thể bao giờ sinh, không thể dùng đòn đánh chắc chắn để điều gì. Đầu tiên Ông, nếu như đã nhận được Mục can thiệp vào năm bao giờ Việt Nam, thì chính quyền Quốc Gia bao xâm phạm, chính nghĩa của cả cuộc tranh đấu chống Cộng cũng mất... Do đó, dù có những bao nhiêu vấn đề của Mục đích năm Miền Nam số thua Cộng sản. Bài học của thời dân Pháp tại Việt Nam 1946-1954 đã cho thấy điều đó. Ông Diệm đã thông tin bày tỏ quan điểm đó cho Đầu Sứ Nothing biết:

Việt Nam không muốn trở thành một xứ bảo hộ [của Mục] (Viet Nam does not want to be a protectorate)

Xã hội năm nay, một nhà nho như Ông Diệm đặc biệt đào tạo theo một hướng giáo dục đặc trưng trên những giá trị đạo đức cá nhân và gia đình theo quan niệm của Khổng Tử và Ông cũng học hỏi quan niệm dân chủ của Voltaire, Jean Jacques Rousseau ... từ thế kỷ 19 của Pháp. Do đó, Ông Diệm rất khó hiểu đặc điểm chính trị văn minh của Mục, một nền văn minh chủ trung độn không quyển lời kinh tế vật chất và thời tiễn của riêng. Tông Thống Diệm đã làm điều này khi nghĩ rằng dù có những bất đồng quan điểm vẫn không nhà làm chính sách Mục, nhưng vì sự nghiệp đấu tranh cho Thủ Doàn Chủ và chống Cộng chung của hai Quốc Gia, Hoa Kỳ là đồng minh mà Ông có thể dựa vào lúc chung cuộc.

Nhưng đây chính là số lý do lớn hơn sốc nghiêm trọng có lẽ đã diễn ra cái chết của Tông Thống Diệm. Vì cho đến lúc chết, Ông Diệm vẫn không tin rằng chính Tông Thống Kennedy đã chính thức chấp thuận một cuộc đảo chính lật đổ chế độ của Ông. Trong thời điểm, nếu Ông Diệm biết được điều chính do người Mục sắp đặt, Ông ta nghĩ rằng đó chính là một số nhân viên trong chính quyền Mục và những nhân viên CIA chung của Diệm mà thôi.

Thật vậy, chính Tông Thống Diệm cho đến 10 giờ sáng ngày 1.11.1963, vẫn còn tin

rõng chỉ có CIA Mật nhúng tay vào việc đeo chánh, cho nên Ông đã phàn nàn với Đội Sĩ Lodge về âm mưu đó:

Tôi biết sẽ có một cuộc đảo chính xảy ra, nhưng tôi không biết ai sẽ thực hiện.

I know there is going to be a coup, but I don't know who is going to do it. (Điều văn cung cấp
Tòa Đội Sĩ Sài Gòn số 841 ngày 1.10.1963)

Lodge còn long trọng trả lời Tổng thống Johnson:

Ngài có thể an tâm, nếu có bất kỳ người Mỹ nào có hành động sai trái này, tôi sẽ trục xuất họ ra khỏi nước này. (You can be sure if any American committed an impropriety, I [would] send him out of the country. (Ibid.)

Trong khi đó, Tổng thống Johnson đã không thắc nào hữu ý rỗng, chính Tổng thống Kennedy, nhà lãnh đạo chính quyền nước Mỹ, một quốc gia thông tôn pháp luật và dân chủ, đã chính thức chấp nhận cuộc đảo chính ám hại Ông.

Tóm lại, sau khi duyệt xét lời nhận xét liên hệ ngoại giao giữa Mỹ và Việt Nam, cùng những khác biệt quan điểm dân chủ giữa Tổng thống Johnson và chính quyền Kennedy ta thấy những điều vẫn khó có thể tránh khỏi. Và viên đồn mà các tổng lãnh Việt Nam quyết định bổn vào đầu Tổng thống Johnson và Ông Nhu, có vấn cung Ông vào ngày 2.11.1963 đã là một sáng kiến của người Mỹ, đặc biệt là trong tài liệu Hồi ký An ninh Quốc gia Mỹ từ năm 1961, mặc dù đã đã có bối xóa một cách cẩn thận. Thật vậy, trong bản lý lịch thuỷ tinh ngày 5.10.1961 ghi cho Carl Kaysen, một thành viên trong ban Tham Mưu cung Hồi ký An ninh Quốc gia, Frank C.Child, một cựu nhân viên trong Phái Bộ Việt Nam Trưởng Đại sứ Hoa Kỳ Michigan tại Việt Nam, đã viết:

Chỉ có một cuộc đảo chính quân sự - hay là một viên đồn ám sát - mới thay thế quyền lãnh đạo tại Việt Nam.

Tổng thống đã ký tên này cho thay đổi số giao kèo tại Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ đã chuẩn bị

Hiến Pháp 26.10.1956 và Thủ tướng Chính phủ Dân Chủ Miền Nam

Tác Giả: Tiến sĩ Phan Văn Lùu
Thứ Ba, 10 Tháng 11 Năm 2009 06:15

cho cuộc đàm chánh và có ý định tiến hành một cuộc ám sát Thủ tướng Diệm lâu.

Và cuộc đàm chánh ngày 1.11.1963 bắt nguồn từ những lý do sâu xa, đó là khác biệt giữa hai nền văn hóa Đông - Tây, giữa quan niệm về Dân Chủ Tự Do, những điều chính trị và hoàn cảnh xã hội của Quốc Gia phát triển không và một Quốc Gia chậm tiến, cũng thêm vào sự hiếu biết về bản tính cá nhân và mâu thuẫn quyền lợi quốc gia đã khiêm nhường đến cỡ nào của Một phái chính thức quyết định một cuộc đàm chánh lật đổ lãnh đạo của một quốc gia gọi là Đế chế Minh và hờ.

Có lẽ các lãnh đạo Hoa Kỳ đã không hiểu rõ hay không đánh giá đúng mức tầm quan trọng của những khác biệt đó cho nên sau khi đã lật đổ Thủ tướng Diệm, lặp lại điều gì là chính phủ quân nhân không mong muốn, họ vẫn thất bại không đem đến sự ổn định và dân chủ cho dân chúng Miền Nam. Có lẽ cũng chính vì lý do đó, mà việc phỏng vấn chỉ huy tranh hèt sốc qui mô và tinh cảm một siêu cường bắc nhặt trên thế giới, họ đã thua cuộc chiến tranh tại phòng đột nghèo nàn và nghèo bé nhặt Việt Nam.

Tiến sĩ Phan Văn Lùu
Melbourne 10.2006